

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00827/2011-01

Дана: 10.11.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Г.Ђ.** из **Прокупља**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 10.новембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Г.Ђ.** из **Прокупља** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-143/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Г.Ђ. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Окружном суду у Прокупљу, а подноси пријаву за избор у Виши суду у Прокупљу и Апелационом суду у Нишу.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу чињеничног стања указује да њени резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. Наводи да је у посматраном периоду имала само 9 укинутих одлука и да је по том резултата најбоља у њеном суду, да је истовремено имала испуњеност судијске норме и то 2006.године 130,5%, 2007.године 104% и 2008.године 129%, као и да није имала застарелих предмета.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 192 престала је судијска дужност.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00143/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 192 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента преиначених и укинутих одлука.

Сумња се образовала у погледу критеријума стручности, а који се утврђује кроз квалитет на основу броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку, заснована је на чињеници да је у 2006.години имала 17,86% укинутих одлука у кривичној материји, дакле више од 15% колико се по Мерилима за оцену успешности сматра задовољавајућим квалитетом, потом да је у 2007.години имала 25% укинутих одлука, а што знатно премашује проценат укинутих одлука, као и да је у 2008.години имала 23,08% укинутих одлука што је знатно више и у односу на Мерила и у односу на просек суда у тој години који је износио 14,81%, па како је он већи и од овог просека а и од процента прописаног Мерилима за оцену успешности није показан задовољавајући квалитет у раду. Такође се указује да је у 2006.години имала 21% преиначених одлука што је знатно више од просека суда који је износио 21%.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду, иста се изјављује из свих разлога, а у погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања да је пропуштено да се утврди да у Окружном суду у Прокупљу ради од 23.11.1998.године да ради искључиво кривичну материју, али да није поступала искључиво у првостепеној материји већ и у другостепеној и да је такође имала и Кв предмета у раду, па да је пропуштено да

се констатује да је у 2006.години имала 89% потврђених одлука у овој материји. У вези разлога датих у побијаној одлуци истиче да је у 2006.години имала укупно 6 преиначених одлука по правном леку а да се ради о по једном предмету из 2003.године и 2004.године и 4 одлуке из 2005.године, да је преиначење у овим предметима извршено обзиром да је у периоду од пресуђења до одлучивања по правном леку ступио на снагу Кривични закон, дакле 01.01.2006.године, па да је услед промене квалификације дела и висине запређене казне другостепени суд одлуку морао да преиначи по службеној дужности и да у том смислу она као поступајући судија није могла да утиче, а да имајући у виду да није било битних повреда и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања ове одлуке се морају рачунати практично као потврђене. У питању су предмети К.43/04, К.34/05 и К.24/05 и К.60/05. Дакле из ових чињеница и чињеница да је у Кв предметима имала 89% потврђених одлука у овој години није могла да се образује сумња у њену стручност.

У вези 2007.године указује да је ВСС погрешно применио члан 14 Мерила за оцену минимума успешности, да је морао применити одредбу члана 14 став 2 Мерила а која указује да уколико је било у вишем суду разматран мањи број одлука квалитет рада оцениће се стављањем у однос броја укинутих одлука према броју правоснажно окончаних предмета мериторном одлуком. Како су у овој години разматране само 4 одлуке од којих је 1 укинута односно 25%, уколико ви се применила цитирана одредба а према 16 мериторно завршених првостепених предмета тада би имала квалитет рада у тој години од 6,25%. Сама чињеница да је имала тако мали број првостепених кривичних предмета показује да је она претежно и поступала у другостепеном кривичном поступку.

У 2008.години завршила је укупно 23 првостепена кривична предмета од којих је 12 разматрано по жалби и од тог броја 3 укинуте, па позивањем на одредбу члана 14 став 2 Мерила указује да би јој проценат укинутих одлука био 13%, а указује на чињеницу да је у тој години имала и 95% потврђених Кв предмета и да је решила 212 КЖ предмета и укупно остварила норму од 129%.

Указује да ВСС није критеријум који је према њој примењен применио и на остале кандидате, а поготово на изабране, па наводи примере.

Посебно истиче да је за судију Апелационог суда у Нишу изабран судија Р.Б. којем је претходно одлуком Великог персоналног већа изречена мера упозорења, а потом и другом одлуком утврђених разлози за разрешење,

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да

подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 31.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Прокупљу, доказа поднетих од стране подносиоца приговора и то Копија пресуде Врховног суда Србије број Кж.2341/05 од 14.02.2006.године, Кж.1628/05 од 07.02.2006.године, Кж.1037/05 од 31.01.2006.године, Кж.253/06 од 21.03.2006.године, Одлука Великог персоналног већа број VIII Су.105/07 од 25.12.2007.године [REDACTED], Извештај Општинског суда у Прокупљу број I Су.4/09 од 04.06.2009.године [REDACTED], Извештај о раду Окружног суда у Прокупљу за 2008.годину, Решење Председника Врховног суда Србије број II Су.177/08-05 од 22.04.2008.године и сагласност заведена код Окружног суда у Прокупљу број I.Су.1/08-18 од 22.04.2008.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Комисија поднела Високом савету судства предлог да се приговор подносиоца приговора усвоји.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је у битноме остала код навода датих у изјављеним правним лековима, а посебно указала на чињеницу да први састав Високог савета судства њен рад није ценио кроз претежну материју у којој је поступала, односно другостепену кривичну материју, указала да је у тој одлуци постојало и грешака у статистичким подацима а који су пред комисијом на основу извештаја о раду из суда исправљени, да је на крају 2008.године имала само један нерешен КЖ предмет, али и да је тај предмет остао нерешен не услед њене нестручности већ из разлога што је у том предмету тражена делегација а да о том захтеву још није било одлучено, указала да су разлози преиначења у наведеним пресудама последица ступања на снагу нових законских решења, па да је другостепени суд по службеној дужности исте одредбе морао да примени, поновила да су критеријуми примењени селективно и поновила пример судије Банковића, а то из разлога што је исти изабран за судију Апелационог суда у Нишу за који је и она поднела апликацију, потом да је и на основу решења тада председника Врховног суда Србије била упућена и на рад у Окружни суд у Новом Пазару, а да број решених предмета није узет у обзир.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Окружном суду у Прокупљу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

К предмета укупно у раду 34 без старих пренетих предмета, укупно решено 32 од чега 26 пресудом, одлуке израђене у року, 28 ожалбених 17 потврђених или 62,00%, 6 преиначених или 21% и 5 укинутих или 17%., просек одељења 17,5% преиначених и 23,5% укинутих.

Кв предмета укупно у раду 46 сви решени, одлуке израђене у року 9 ожалбених 8 потврђених или 89% и 1 укинута или 11%.

КЖ предмета укупно у раду 181 сви решени и одлуке израђене у року.

Укупно остварење норме 130,5%, укупан однос преиначених и укинутих од по 16,21%

2007.године

К предмета укупно у раду 19 1 стари пренети предмет, укупно решено 16 од чега 16 пресудом и један стари предмет, одлуке израђене у року, 4 ожалбених 3 потврђене или 75,00%, 1 укинута или 25%., просек одељења 31% укинутих.

Кв предмета укупно у раду 74 сви решени, одлуке израђене у року 23 ожалбене 18 потврђених или 78% и 5 укинута или 22%.

КЖ предмета укупно у раду 194 сви решени и одлуке израђене у року.

Укупно остварење норме 104%, укупан однос укинутих 22%

2008.године

К предмета укупно у раду 29 без старих пренетих предмета, укупно решено 23 од чега 23 пресудом, одлуке израђене у року, 12 ожалбених, 7 потврђених или 60,00%, 3 преиначене или 20% 3 укинута или 20%., просек одељења 31% укинутих, просек одељења 14% преиначене и 18% укинуте.

Кв предмета укупно у раду 83 сви решени, одлуке израђене у року 17 ожалбених 16 потврђених или 95% и 1 укинута или 5%.

КЖ предмета укупно у раду 212, решено 211 и одлуке израђене у року.

Укупно остварење норме 129%, укупан однос преиначених 10,34% и укинутих 13,79%

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност
и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узете се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду имала проценат укинутих одлука у 2006. и 2007. години већи прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију окружног суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, али у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, мањи, јер је био испод просека одељења, односно суда у којем је радила. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, али да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства, обзиром на повољнији пропис из Правила испунила критеријум стручности и услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Високи савет судства је у складу са одредбом члана 3 став 2 алинеја 4 Правила утврдио и друге чињенице поред чињеница које је утврдила Комисија приликом сачињавања предлога.

Високом савету судства је од стране Врховног касационог суда а након што је са подносиоцем приговора обављен разговор, достављен спис који је у Врховном касационом суду заведен под бројем VIII Су.415/11. У том спису садржан је поднесак судије вишег суда у Прокупљу, којим указује на постојање сумње у испуњеност критеријума достојности подносиоца приговора, а проистичу из жалбе коју је окривљени К.Г. из Прокупља изјавио на пресуду Општинског суда у Прокупљу број К.164/00 од 17.08.2000.године, пресуде Окружног суда у Прокупљу број КЖ.67/01 од 11.04.2001.године, захтева за изузеће који је подносилац приговора у предмету К.52/08 поднела председнику Окружног суда у Прокупљу, захтева председника суда поводом захтева за изузеће и одговора подносиоца приговора на тај захтев.

Високи савет судства је на основу ових доказа нашао да је очигледно да је подносилац приговора сачинила жалбу К.Г. и сама је и потписала, а што проистиче из очигледно идентичних потписа и на поднетој жалби али и на другостепеној одлуци коју је такође потписала подносилац приговора. У погледу захтева за изузеће и саме изјаве подносиоца приговора у том предмету К.52/08 се утврђује да је окривљени С.З. , а да је подносилац приговора у другим кривичним предметима који су се водили пред Окружним судом у Прокупљу у предметима Кж.181/06 и Кж.189/01 који су се водили против истог окривљеног или његовог брата Спасојевић Горана учествовала у доношењу одлука а да том приликом није тражено изузеће, па имајући у виду разлоге који су наведени у захтеву за изузеће, дакле да исте познаје дужи низ година, па да селективно се захтева изузеће, а при том и имајући у виду и чињеницу да је са

окривљеним имала и друге односе финансијске природе, указује на постојање основане сумње у испуњеност критеријума достојности. Сем навода да је у одређеним предметима вршила утицај на доношење одлука или распоред предмета у суду, Високи савет судства није имао друге доказе па отуда ово није и утврђивано. Високи савет судства је нашао да се подносилац приговора на ове доказе не треба посебно изјашњавати јер у том спису постоји и само изјашњење подносиоца приговора, на основу којег су и утврђене напред наведене чињенице.

Сходно томе а у смислу одредбе члана 4 Правила у вези са одредбом члана 8 Одлуке о критеријумима и мерилима Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунила критеријум достојности. Ово проистиче из одсуства савесности у раду, одсуства непристрасног поступања и свести о друштвеној одговорности судије, а што би све могло довести до покретања поступака против подносиоца приговора и изрицања озбиљнијих санкција. Недостојно је да судија сам сачињава жалбу а потом и да по истој као председник другостепеног кривичног већа поступа по њој и доноси одлуку. Недостојно је да судија селективно у истом чињеничном основу примењује институт изузећа, те и на тај начин учествује у доношењу судских одлука.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиви ВСС

